

Едно гостуване на Левски въ Какринското ханче.

На 16-й к. м. по шосето Ловечъ-Севлиево, отъ лѣва страна въ една долина, потайно се е свило малко селце. Това е историческото село Какрина. Туй, което ще ви разкажа, бѣше въ ония дни на размирици, когато турската полиция търсѣше подъ шумка и камъкъ апостола на свободата Василъ Левски.

Зимна вечеръ. Фъртуна непрѣстанно виеше, носейки снѣгъ на облаци. Край огнището въ селското ханче единъ младъ, левентъ селянинъ, около 28 годишенъ, сушеше измокренитѣ си бѣли навуи, обвити съ черни козеняви върви. Ханжията, бай Христо Цоневъ Латинеца, не можеше да се нарадва на скѣпия си гостъ. Тѣ бѣха сами въ кръчмата. Селянитѣ си бѣха отишли за вечеря.

Бай Христо спусна кепенцитѣ на прозорцитѣ и подклучи вратитѣ. Току що се поосвободи, почука се на малкото прозорче.

— Ханжи, ей ханжи! — повика нѣкой отъ вънъ.

